

vestra est meditatio & cantio, verberare & verberari. Οὐδ' ἐπενθήκοντ' ἐγὼ] Nam post caesam ab Harmodio & Aristogitone Hipparchum, & paulo post eiectis Hippiā & Pisistratarum tyrannide (quæ teste Aristotele in quinto Polit. stetit totos triginta quinque annos) fluxerunt circiter quinquaginta anni vsque ad Oligarchiam primā & quadringentos abrogatos. Tamen putat Scholiastes dictum quasi ἐκ πολλῆς χρόνου, à multo inquit tempore tyrannidis nomen ignotum mihi fuit. At nunc inquit, vilius est vili obsonio. ἀξιον apud Atticos est εὐωνον, vt in Equitibus dixit οὐ πάποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. Sic Latini Dignum (vt etiam digitus) ab indicando quasi sit δέγμα. Hæc autem dicuntur vt appareat Athenas non fouere tyrannos. Ὀρφῶς.] Vtraque declinatione dicitur ὀρφῶς vt λαγῶς & ὀρφός vt λόγος. Itaque siue ὀρφούς hic legas siue ὀρφῶς, nihil refert. Piscis est qui apud Græcos fuit in pretio, marinus & littoralis, & pagro similis, Latinū nomē nō habere ait Bellonius satis diligens piscium historiæ scrutator & scriptor, Nam Cernuam quod vocant id à Gaza est, & fortasse quia latere solet & caput abdere sic vocare voluit. Sanè Græci ὀρφὸν dixisse videntur quasi orbem, quia est μονήρης. Ex paruo (tūc vocari ὀρφακίην scripsit Dorion) ita tum crescit & grandis euadit, vt testatur Aristoteles, & recēset Athenæus in Dipnosoph. Hyeme quia φλωεὺς vix capitur, idque statis & certis tantum diebus. Mirum est quod de eo tradidere, meatus seminales non habere, vt cæteri pisces (qui auctore Aristot. omnes testibus carent,) & in partes dissectum etiam diu viuere. Cæterum vitam non extendit vltra bimatam, Littore & terra potius gaudet quā pelago. Esse autem cartilaginiosum (id est σπλαγχνῶδη vel χονδρῶδη) testatur Plato in Cleophonte, σὲ γὰρ γὰρ συλλατῶν κίσειν ἄπαρὰν, ὀρφοῖσι σπλαγχνῶς τε ἔφαρχοις ἑοράν. & tamen asperum vt Numenius dixit ὀρφὸν ἀπειρήχρα. Nā præterea ferratis est dentibus & carniuorus. vide Athenæū lib. 7. vbi multa ex veteribus poetis inuenies de hoc pisce. Orphum luculentis verbis descripsit Oppianus in Piscatu, ὀφίμορον vocans. Ἀφύας] Pisces sunt minuti, (Apuas rectè dicas) Quorum genus à cœuo vel spuma (vnde Aphritides dictæ) multas habet species, nempe ἐγγραυλίην, κωστίν, ἐγκρασίχολι μαινίδα, μεμβράδα & μικρὸν κερέα. Celeriter autem coquitur, vnde proverb. ἀφύα εἰς πύρ, Aristophanes ἐν Ἐχθρῶν ἀφύα, vsus est singulari ἀφύη quod plauisse videtur a cistarcho, alias semper plurali. Sed quod rarius est, etiam Latini in singulari vsurparunt. Nam Catullus corrigente Scaligero dixit. At Volustianales apuam porgentur ad ipsam. Tamē in loco Catulliano adhuc assensionem cohibendam puto, & de lectionis veritate satis liquere nō puto. Hos pisciculos fluuiatiles, si sale condiantur edi cum acriori olere scribit Oribasius. Tanta verò fuit apuarum Athenis affluentia, vt eas auctore Chryssippo dixerint esse obsonia plebis, vt de Alausis dixit Aufonius. Sed & solas Atticas apuas in commendatione esse, cæteras stercorei comparandas, si benè memini, scriptū reperies apud Athe-

naum: Itaque cum grandes & præfates apuas dicere volebant, Phalericas dicebāt à Phalereo portu Atticæ vt habes in Anium fabula. τότε μὲν ἐραφαιγεν ἀφύας Φαληρικῶς. Apuas libèter esitat Phalericas. Rectè autē & propriè ὀφώνεν dixit, quod de piscibus (vt sæpè monuimus) ὀφίσις primaria significatione vsurpatum est. γήτειον] Sic cæpe vocant quia κεφαλωτὸν, aliter κρόμμυον quia facit τὰς κόρας μύειν, conuiuere oculis vt fletum alliciat. Gratum verò ad obsonia condimentum hinc fiebat: Imò hic videtur Regium cibum vocare quasi deorum dapes, vt qui hoc embammate vtatur, affectare videri possit tyrannidem. Κάμει γ' ἢ πόρνη] Ex apuis minuto obsonio tyrannidem erumpere posse, narrauerat herus Bdelycleon, Nunc Xanthias seruus non recedens à nomine ad πόρνας hoc transtulit & figuram τῆς σωουσίας. Sanè enim etiam meretrices olim quædam dicebantur ἀφύαι. Equitandi autem verbum etiam in obscœnis esse patet ex illo versu à nobis a ias laudato, Hecatoreo quoties federat vxor equo, imo in veterum Grammaticorum Glosis reperio φιλίππους dici τοὺς μοιχοὺς. Et rectè quia κελπηζειν dicit (quod est singulari equo pugnare) Hippiam tyrannum memorat, crudelissimum tyrannum inter Pisistratidas, Nam longe deterior Hippias fuit nō fratre solum Hipparcho sed Pisistrato patre. Cùmque quattuor fuerint Pisistratidæ, Hippias iste & maior fuit, & tyrannide positus est vt ait Thucydides. Constitutaque fuit tyrannis per annos quinquaginta vt vult Eratosthenēs, non satis accuratus temporum censor aut pensiculator, Aristophanes quadraginta & vnum numerat, Herodotus sex & triginta.

Σχόλια Εἰ πῶ Ἰππίου καθίσταμαι] ἀντὶ τοῦ εἰ κατὰ σῆμα βέλομαι ἐμαυτῷ τυραννίδα. Ἐστὶ δὲ, τυραννος δεινός, τοῦ πατρὸς Πεισιγράτου τυραννικώτερος, ὃ δὲ Ἰππίας ἐτυράνησεν, οὐχ ὁ Ἰππαρχος, κοινῶς ᾗ πάντες οἱ Πεισιπρατίδαι, τύραννοι ἐλέγοντο. παύζει δὲ, καὶ ἄμα πρὸς τὸ τῆς σωουσίας χῆμα, τὸν Ἰππίαν ἐλαβεν, χελπητὴ δὲ Ἰππίου τυραννὶς ἐδοκεῖ εἶναι πολλὴ τῆς ἑπαπρὸς Πεισιγράτου χεῖραν. μνημονεύει δὲ ἀπὲρ καὶ ἐν Λυσιγράτῳ, εἰκότως δὲ τῶν ἀρῶν ὄντων κατ' ἐπίουσι τῆς Πησιπρατίδων, τὸν Ἰππίαν παρέλαβεν. πρὸς τὸ τῆς γὰρ ἰσῶς, καὶ πῶ τυραννίδα εἶχε, κατὰ καὶ Οὐκιδίδης φησὶ. δοκεῖ δὲ ἡ τυραννὶς κατὰ σῆμα, ὡς φησὶν Ερατοσθένης, ὅτι ἐπὶ τῷ ἀκρεβόσῳ διαμαρτάναν. Αεισοφάνους μὲν τῶν τεσσαράκοντα καὶ ἐν φήαντος Ἡροδότου δὲ ἐξ καὶ τετράκοντα. κελπηζειν ᾗ κελίως τὸ κελίτω ἐλαύνειν. Ομηρος, ὡς εἶπ' ὅτι ἀνήρ ἵπποισι κελπητίζειν εὐεῖδ' ὡς.

BISETVS. Τὸ κελπητῆαι, καὶ τὸ τοῦ ἵππου ὄνομα νῦν κατὰ παλαιὰν γέλωτος χάσειν ἀμφιβόλως εἴρηται. οὐδέτερον μῦθοι κελίως καπέμφατον, κελίης, κελήτος, ὃ ἀζευκτος ἵππος, καὶ κατὰ μόννας ἐλαυνόμενος, πρὸς τὸ κελίην, τὸ ἀπέχειν, ἢ βαδίζειν. ὁμωνύμως δὲ καὶ πλοίου εἶδος, καὶ τὸ γυμνασίου αἰδοῖον οὕτω καλεῖται. ὅθεν τὸ κελπητίζειν, τὸ τοῖς ἀζευκτοῖς ἵπποισι χεῖναι, καὶ ἐποχεῖναι. ἀλλαχοῦ ᾗ καὶ ἐν ταῦθα, τρεπικῶς, τῇ γυμνασίᾳ ὡς ἵππῳ πρὸς πῶ σωουσίαν χεῖναι, διὸ ἔη γυνὴ ἀπικεῖναι το πᾶζουα αὐτὸν ἐθέλειν καθίσταται πῶ Ἰππίε τοῦ τυράννε τυραννίδα.

Bd. Ταῦτα γὰρ τοῖσι ἀκούειν ἡδέα εἰ καὶ νῦν ἐγὼ

BD. Hec enim isticum libenter audiunt quod nunc ego,

Τὸν